

K. M. Klausen: Der er fra forskellige Sider, navnlig fra det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen) rejst Spørgsmaal, om Københavns Kommune yder noget Bidrag til Indkvarteringen til Statskassen. Jeg skal i den Henseende tillade mig at oplyse, at Københavns aarlige Bidrag som Vederlag for Fritagelse for Indkvartering beløber sig til 70,209 Kr. 70 Øre. Dette Beløb indbetaler Københavns Kommune hvert Aar for at være fritaget for Indkvartering, saa de Herrer ville dog se, at København yder et ret betydeligt Bidrag. Naar vi skulle tale om, hvad København maa bære af militære Byrder, kunde man maaske tillige i denne Forbindelse nævne en anden Sum, nemlig et Bidrag paa 12,500 Kr., som Københavns Kommune maa yde til Københavns Væbning. Det er ogsaa et Bidrag, som ydes i absolut militært Øjemed, og det er et Bidrag, som Københavns Kommune egentlig slet ingen Interesse eller Fordel har af at yde. Om Københavns Kommune har nogen Fordel af Indkvarteringen, skal jeg ikke sige. Det er naturligvis vanskeligt at opgøre den indirekte Fordel, som en Kommune kan have af at have en Garnison. Men under alle Omstændigheder forekommer det mig, at et Bidrag paa over 70,000 Kr. er ret betydeligt, og det maa vel nok kunne betragtes som et saa rigeligt Vederlag, at der ikke godt kunde være Tale om at paaligne Københavns Kommune større Byrder i denne Retning.

Kr. Jensen (Svendborg Amts 4de Valgkreds): Det ærede Medlem for Viborg (A. Nielsen), der aabnede Forhandlingen i Dag om denne Sag, udtalte, af han vilde haabe, at samtlige Forhold nu vare saadanne, at vi i Aar kunde naa til et Resultat, det vil altsaa sige, at vi i Aar kunde naa dertil, at Underofficererne kunde faa det Tillæg til deres Løn, som, efter hvad der fremgik af hans Udtalelser, ogsaa han mente var et berettiget Ønske fra Underofficerernes Side. Jeg ved nu ikke, hvad det ærede Medlem tænker paa, naar han siger: „samtlige Forhold“. Hvis det ærede Medlem tænker paa andre Forhold end dem, der staa i umiddelbar Forbindelse med selve Sagen, er det vist bedst paa Forhaand at minde Underofficererne om, at der næppe er synderlig store Udsigter for dem til, at det fra deres Side stillede Retfærdighedskrav vil ske Fyldest i Aar. Men jeg mener, at man i dette Spørgsmaal kun behøver at holde sig til de Forhold,

der virkelig vedrøre selve Sagen — de tale for sig selv. Og hvorfor skal man her tale om „samtlige Forhold“. Det har man jo ikke talt om ved tidligere Lejligheder. Da der var Tale om at give vore Skolelærere et berettiget Tillæg til deres Løn, sagde man ikke: Ja, ere samtlige Forhold nu saadanne, at vi kunne forsvare at give Lærerne dette Lønningstillæg? Man sagde blot: Ere de Forhold, der vedrøre Lærernes Lønningsforhold, af en saadan Beskaffenhed, af en saadan Retfærdighed, af en saadan Berettiget Krav paa dette Lønningstillæg, saa skulle de have det. Man talte ikke om „samtlige Forhold“, da de lærde Skolers Lærere fik Tillæg til deres Løn; man mente, at det var berettiget, og at Forholdet talte for sig selv. Man talte heller ikke om „samtlige Forhold“, da Universitetets Professorer fik deres Lønningstillæg. Man har overhovedet, synes jeg, ikke Lov til at tage samtlige Forhold i Betragtning; man har kun at holde sig til de Forhold, der vedrøre selve Sagen. Maaske det ogsaa kun er det, det ærede Medlem vilde have sagt eller har ment, saa at vi altsaa ere enige. Det er ikke nogen Bebrejdelse, jeg retter mod det ærede Medlem, men jeg ønsker kun for mit eget personlige Vedkommende at klare min Stilling over for dette Spørgsmaal. Jeg mener altsaa, at hvis Underofficererne skulde vente, indtil samtlige Forhold ere af en saadan Beskaffenhed, som vi kunde ønske at have, er der al Udsigt til, at de ville kunne faa Lov til at vente ret længe, og saa er det Synd hvert Aar at stille dem en Skueret for Øjnene i et Lønningstillæg, som de ikke have nogen rimelig Udsigt til at faa, fordi „samtlige Forhold“ skulle tages under Overvejelse. Jeg vil haabe, at det ærede Medlem er enig med mig i, at det her som i andre Sager, hvor det drejer sig om en enkelt Samfundsklasses Velfærd, er tilstrækkeligt at tage Hensyn til samtlige de Forhold, der vedrøre Sagen, og at det kun er dette, det ærede Medlem for Viborg vilde have sagt. For saa vidt det er Tilfældet, er min Udtalelse overflødig, og jeg haaber at være enig med det ærede Medlem for Viborg.

A. Nielsen: Jeg skal ikke lade mig friste ind paa en Diskussion med det ærede Medlem. Min Bemærkning over for det ærede Medlem fra Aarhus (Høegh-Guldberg) faar ogsaa gælde for det ærede Medlems Udtalelse. Naar jeg nævnde „samtlige“ Forhold, saa er dermed selvfølgelig ment samtlige de Forhold, der kunne faa